

13 ร่องยุบ : กำเนิดวิลายะฮ์

❶ คำคินอันมิตสนิทที่ปกคลุมแผ่นดิน ‘อัล-ฮะรอหม’ ถูกแทรกด้วยความคิดอันลุ่มลึกของ ‘อะบูฏอลิบ’ ผู้อาวุโสแห่ง ‘บัฏฮาล์’ มันเป็นทั้ง ‘ความคิด’ ‘ความหวัง’ และ ‘ความกังวล’ คละเคล้ากันไปในตัวของผู้อาวุโสผู้ยิ่งใหญ่ ‘มุอ์มินแห่งกูเรซ’ นั่นคือ การรอคอยการมาของเด็กน้อยคนใหม่ที่อยู่ในครรภ์อันประเสริฐ และมีเกียรติยิ่งของ ‘ฟาฏิมะฮ์ บินติอะซัด’ ผู้เป็นเสมือนทั้งป้า มารดา และผู้หญิงที่ท่านศาสดา (ศ) ให้เกียรติ และเคารพรักรักมากที่สุด มันเป็นการรอคอยที่ไม่ใช่ธรรมดา ท่านอะบูฏอลิบ (ร.ฎ.) คิดหนักว่าจะทำประการใดดี เมื่อลูกน้อยได้ลืมตาดูโลก ยิ่งคิดยิ่งหาจุดจบไม่ได้ แต่มันเป็นความคิดที่อ้างอิงอยู่กับอิหม่านที่มีต่ออัลลอฮ์ (ช.บ.) ผู้ทรงยิ่งใหญ่ และทรงพลานุภาพ เขาเอื้อมมือไปจับที่ข้อมือของท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ บินติอะซัด (ร.ฎ.) แล้วจูงกันเดินเข้าไปยังที่ที่ที่ดีที่สุด ปลอดภัยที่สุด มีเกียรติที่สุด ‘บ้านของอัลลอฮ์’ มอบหมายทุกอย่างไว้กับ ‘เจ้าของบ้าน’ แล้วตัวเองก็เดินกลับบ้าน

ท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ (ร.ฎ.) ยกมือขึ้นสู่ฟากฟ้าแล้วจับที่ชายผ้าคลุมอัล-กะอูบะฮ์ ด้วยความนอบน้อมถ่อมตน และพรั่นอยู่แต่ความยิ่งใหญ่เกรียงไกรของอัลลอฮ์ (ช.บ.) วินาทีต่อวินาที มันคือคำวิงวอนขอให้เธอคลอดลูกน้อยด้วยความปลอดภัย

ยะซีด บินเกาะอุนับ รายงานว่า :

ข้าพเจ้านั่งอยู่ข้าง ๆ อัล-กะอูบะฮ์พร้อมกับท่านอับบาซ บินอับดุลมุฏฏออลิบ และคนกลุ่มหนึ่งทันใดนั้นเอง ฟาฏิมะฮ์ บินติอะซัดก็ก้าวเข้ามา ดูเหมือนว่าจะได้เวลาคลอดแล้ว เธอยืนข้างอัล-กะอูบะฮ์แล้วพรั่นว่า :

“โอ้พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ พระองค์ทรงรู้ดีว่า ข้าพระองค์ศรัทธามั่นต่อพระองค์ ต่อสิ่งที่พระองค์ประทานมา ไม่ว่าจะเป็ศาสนทูต หรือคัมภีร์ใด อีกทั้งข้าพระองค์ยังยึดมั่นอยู่กับถ้อยคำของปู่ทวดของข้าพระองค์ อิบรอฮีม อัล-ค่อลีล ผู้สร้างบ้านหลังเก่านี้ ฉะนั้น ด้วยกับสิทธิของผู้ที่สร้างอาคารหลังนี้ และด้วยกับสิทธิของ ‘เด็กที่จะเกิดมา’ ที่อยู่ในครรภ์ของข้าพระองค์นี้ ขอสาบานยังพระองค์ได้โปรดทำให้การกำเนิดนี้ง่ายดายด้วยเทอญ”

ใช่แล้ว เธอทราบว่ ‘ใคร’ อยู่ในครรภ์ของเธอ มีฐานะ และเอกสิทธิ์ขนาดไหน จึงได้สาบานด้วยสิทธิของ ‘เขา’ ผู้นั้น ท่านอะบูฏอลิบ(ร.ฎ.) ก็รู้ดีพอ ๆ กันจึงได้มอบหมายเธอ และเด็กน้อยที่อยู่ในครรภ์ไว้กับ ‘เจ้าของอัล-กะอูบะฮ์’ เขาและเธอรูว่ลูกน้อยคนนี้ไม่เหมือนกับลูกคนก่อน ๆ ของเขาทั้งสอง มีฐานะเป็นสิ่งที่บรรดานบีและเอาเลียอ์ทั้งหลาย ใช่วอนขอต่ออัลลอฮ์(ช.บ.) โดยผ่านชื่อของเด็กน้อยคนนี้

และแล้ว อัลลอฮ์ (ช.บ.) ก็ได้ประทานความจำเริญอันจำเพาะนี้ให้กับเขาทั้งสอง ด้วยการให้เด็กน้อยคนนี้ถือกำเนิดมาในสถานที่ที่ดีที่สุด คือ ในตัวอาคารของ ‘บ้านของอัลลอฮ์’ ในวันที่ดีที่สุด คือ 13 เดือนร่อญับ ซึ่งประวัติศาสตร์ ได้บันทึกไว้ว่า ตั้งแต่บรรพกาลมายังไม่มีใครถือกำเนิดมาในสถานที่อันพิเศษนี้มาก่อนเลย

ยะซีด บินเกาะอุนับ ได้รายงานต่อไปว่า :

ยังไม่ทันที่คำวิงวอน และร้องขอของฟาฏิมะฮฺ บินติอะฮ์ดจะสิ้นสุดลง เราก็เห็นว่า ผนังของ ‘อัลกะอูบะฮฺ’ แยกออก และฟาฏิมะฮฺก็ได้ก้าวเข้าไปในนั้น แล้วเราก็ไม่เห็นอะไรอีกเลย ผนังถูกปิดสนิทแล้ว ด้วยความตกใจ พวกเราวิ่งเข้าไปยังผนังที่เคยมีรอยแยกนั้น พยายามที่จะแยกมันออกอีกครั้งหนึ่ง แต่ก็ไร้ผล ทำไมตอนนั้นเราไม่เข้าใจถึงความยิ่งใหญ่ในภาระงานของพระองค์ก็ไม่รู้ ? หลังจากนั้น 4 วัน ฟาฏิมะฮฺก็ออกมาพร้อมกับเด็กน้อย ‘อะลี’ อยู่ในอ้อมกอดของเธอ พลาทกล่าวว่ :

“ข้าพเจ้ามีเกียรติเหนือกว่าผู้หญิงทั้งมวลก่อนหน้านี้ ก็เพราะว่า อาชียะฮฺ บินติมะซาฮิม ทำอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺอย่างข้อนเร้นไม่เปิดเผยในที่แห่งหนึ่งซึ่งโดยทั่วไปแล้ว ถ้าบ่าวของอัลลอฮฺไม่ถึงคราวคับขันจริง ๆ ก็จะไม่ทำอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺ ณ สถานที่แห่งนั้น มัรยัม บินติอิมรอน ก็ได้เขยาดันอินทผลัม เพื่อจะได้ลิ้มรสชาติของอินทผลัมสุกนั้น แต่ข้าพเจ้า อยู่ในบ้านของอัลลอฮฺได้กินผลไม้สวรรค์ และเมื่อข้าพเจ้าต้องออกมาจากที่นั่น ก็มีเสียงร้องเรียกโดยไม่มีที่มาว่า :

ฟาฏิมะฮฺ! ตั้งชื่อเขาว่า ‘อะลี’ เพราะเขานั้นมีฐานะ และเกียรติอันสูงส่ง และอัลลอฮฺ(ช.บ.) ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง และทรงยิ่งใหญ่มีพระดำรัสว่า

“ข้าได้ตั้งชื่อเขาจากนามของข้าเอง สั่งสอนอบรมเขาด้วยการอบรมของข้าเอง ข้าได้มอบความรู้อันเป็นแก่นสารแห่งความรู้ทั้งปวงของข้าให้กับเขา เขาคือผู้ที่จะทำลายเจวิตที่อยู่ในบ้านของข้า เขาคือคนที่จะ ‘อะซาน’ บนหลังคาบ้านของข้า พร่ำบ่นต่อความยิ่งใหญ่ และความเกรียงไกรของข้า ชัยชนะ และความโชคดียะจะเป็นของคนผู้ซึ่งมอบความรัก และเชื่อฟังเขา ความหายนะและความอัปโชค จะเป็นของผู้ที่ทำให้เขาโกรธ เป็นศัตรู และต่อต้านเขา”

ท่านอะบูฏอลิบ ‘มุอ์มินแห่งกูเรช’ เมื่อทราบข่าวก็ดีใจที่สุดที่จะกลั้นไว้ได้ รีบวิ่งมาที่บ้านของตนเอง เมื่อสายตาปะทะกับเด็กน้อย เขาตะโกนอย่างละล้าละลักว่า :

“ทุกคน ขอยินดีกับพวกท่านด้วยที่ ‘บุคคลอันเป็นที่รักของพระเจ้า’ ได้ถือกำเนิดมาในอัล-กะอูบะฮฺ”

นั่นแสดงให้เห็นเป็นอย่างดีว่า เขาและเธอรับรู้ฐานะของเด็กน้อยคนนี้อย่างดีที่สุดในฐานะ ‘วะลีอัลลอฮฺ’ (บุคคลอันเป็นที่รักของอัลลอฮฺ) ‘วะคีฟร่อซูลิลลาฮฺ’ (บุคคลผู้เป็นตัวแทนของร่อซูลุลลอฮฺ) ผู้ถือธงชัยแห่งสัจธรรม และความยุติธรรม ผู้ชี้แนวทางแก่ผู้หลงทาง ผู้เป็นแบบอย่างมนุษย์ที่สมบูรณ์ และเพียบพร้อม ผู้ทำหน้าที่แยกแยะบุคคลที่จะเป็นชาวสวรรค์หรือชวานรก...

ท่านอะบูฏอลิบ (ร.ฎ.) นับแต่วันแรกที่เห็นหน้าลูกน้อยก็มีศรัทธามั่นต่อฐานะอันสูงส่งของ ‘ลูก’ เช่นเดียวกับที่มีต่อ ‘หลาน’ ตามประวัติศาสตร์ที่ได้บันทึกไว้บอกว่า เขาเป็นคนแรกที่เรียกท่านอิมามอะลี (อ) ว่า ‘วะลีอัลลอฮฺ’ ... (เป็นไปได้ไหมที่เขาจะเป็นดังเช่นคนที่ประณามเขาว่า เขาไม่ใช่มุอ์มิน ผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ - ขออัลลอฮฺได้โปรดปกป้องเราจากความคิดอันชั่วช้านี้-)

ท่านศาสดา (ศ) รีบตามเข้ามาในบ้าน เพื่อที่จะเห็นหน้า ‘อะลี’ เวลาที่ท่าน (ศ) รอคอยมาถึงแล้ว ท่าน (ศ) โอบกอดเด็กน้อยมาไว้กับอก ‘อะซาน’ ด้วยเสียงอันไพเราะจับใจเข้าไปที่หูขวาของเด็กน้อย ‘อิกอมะฮฺ’ ด้วยสุรเสียงอันก้องกังวาลเข้าไปที่หูซ้ายของเด็กน้อย

มันคือ ภาพแห่งความปลื้มใจที่เต็มไปด้วยความจำเริญ ความยิ่งใหญ่ และน่าแซ่ซ้องสรรเสริญ ถ้าจะสรุปว่า ‘เด็กน้อย’ ที่เกิดในวันที่ 13 ร่อญับ เป็นใคร ? ก็ต้องสรุปจากคำพูดของท่านศาสดา (ศ) ที่กล่าวกับท่านญาบิร บินอับดุลลอฮฺ อันศอริ ความว่า :

“ท่านถามฉันถึงเด็กน้อยที่คล้ายคลึงกับมะซีฮฺ กระนั้นหรือ ? เขาคือ ‘อะลี’ ที่อัลลอฮฺ (ช.บ.) สร้างเขามาจาก ‘นूर’ ของฉัน และฉันถูกสร้างมาจาก ‘นूर’ ของพระองค์ เราทั้งสองมาจาก ‘นूर’ เดียวกัน แล้วอัลลอฮฺ (ช.บ.) ก็ปล่อย ‘นूर’ นี้จากไขสันหลังของอาดัมไปยังบุคคลที่ถูกเลือกสรรไว้แล้ว ‘นूर’ ของฉัน และ ‘นूर’ ของอะลีอยู่คู่มาด้วยกันตลอดจนกระทั่งฉันได้มาอยู่ในที่ที่ดีที่สุด คือ ครรภ์ของท่านแม่ อามินะฮฺ และอะลีก็ได้มาอยู่ในที่ที่ดีที่สุด คือ ครรภ์ของท่านปู่ ฟาฏิมะฮฺ บินติอะฮ์ด...” ❀